

„Wastastik murre = jaggaminne sinno ja
„meie murret fergitanud? ja eks meie olle
„mitto maggusat filmatâit teine teisege
„nutnud? — eks se peaks meie igga=
„west rõmo kosfutama? — Mâte lapsed,
„mis wiši taewane Jõsa ennese pole sa=
„dab!“ — Menda râkides, nâggid nemmad
ühhe tõlla nelja priske hobbosega senna per=
re ukse ette aiawad, ja üks wâe = üllem
küssis tõlla seest, kas Ardo Jani perre sin
pidi ollema?

„Siin on — jah!“ kostis Jaan. „De
„siis omma toa walmis, ütles se wâe = ül=
„lem, sest sesinnane wannem seârsand jääb
„sinno jure.“ Ja se seârsand lâks kohhe
tõlla peält mahha. — „Agga leppi illusas=
„te temnaga, sest temma ja sinno wah=
„hele ma ühtegi õigust ei moista,“ ütles ta
weel, ja sõitis emale. — — „Kes peab siis
õigust moistama, kui Ülle ei moista? torri=
ses Jaan tagga järrel,“ nago olleks temmal
teine usk, kui keik ma = ilmal! — isse nâitab
õimmeti mehhe ollewad, kes ennast piiskada ei

anna, ja kes ehk mitto lahingi wallo katsumd
— ei sedda moista!“ ja wanna moor
ütles: „no kui temma õigust ei te, siis meie
wanna praua sedda teeb, et ta kül naeste=
rahwas on — Jummal piddago agga tem=
ma peakest ütles! — Kül Jummal aitab!“
kõstis Jaan, olleme surema waewa pârast
Temnast mitte tagganend. Siiski õimeks,
et ka nattukeste wenne = keelt aian! Agga
õige minno jure jättis tedda, kus keiges
waesemat tubba ja toito on — sin ei olle
kohtagi, kuhho ta kirjotamisse laua panneks,
sest sedda wannem seârsand allati prugib.“

— „Ei muud nou,“ ütles wanna moor
jälle, „kui nimmetame sedda agga prauale!“

Senni seârsand ifka seisis nende ees püsti
— kaks au = rahha munderi peäl, ja kolmas
õlli au = rist — nüüd ta hakkas nago liikuma,
üteldes: „ma nâän kül, et teil emestel poe=
ga wâe peäl ei olle. — Ei olle ka ennem
põega wâe peäl!“ kostis Jaan hâledaste,
„agga se pârast ma ei tõrgo waso wote=
tes; ma ütlen agga, et teistel parremad to =